

La 24 noiembrie 1927 Ion I.C. Brătianu, liderul incontestabil al vieții politice a tinerei Românie Mari, pleacă din această lume lăsând în urma sa un gol imens pe scena publică românească, pe care reușise să o facă a fi cu adevărat una din marile scene ale vieții europene interbelice. Ionel Brătianu (1864-1927), fiu al lui Ion C. Brătianu, artizan al României independente, a fost omul care a știut să pună mai presus decât propriile sale interese viziunea construcției unei națiuni moderne și puternice, a fost omul care întotdeauna s-a gândit nu la ce nu se poate face, ci la felul în care se poate realiza inclusiv ceea ce mulți dintre contemporanii săi defineau ca reprezentând „imposibilul”.

Ion I.C. Brătianu și-a gândit întreaga sa viață pornind de la principiul creștin al sacrificiului, principiu pe care l-a pus prin reforme economice și sociale în slujba binelui comun și prin acțiune politică și neîncetată veghe l-a dedicat luptei pentru unitate și afirmare națională. Pentru oameni asemenea lui Brătianu nu contau deloc efemerele dispute politice, ci doar construcția care rămâne peste timp moștenire posterității și generațiilor ce vin. Ion I.C. Brătianu a gândit România ca pe o țară cu reale calități de jucător geopolitic activ și lider al acestei părți de Europă.

Ion I.C. Brătianu a fost cel care a făcut un adevărat tandem istoric cu înțeleptul și loialul Rege Ferdinand I, pe curajul și acțiunea primului și pe echilibrul și fermitatea celui de-al doilea clădindu-se nobilul edificiu al României Mari.

Ca o ironie a sorții atât primul ministru Brătianu cât și Regele Ferdinand I aveau să plece din această lume în anul 1927 lăsând în urma lor o Românie puternică politic și militar, o Românie aflată în plin avânt cultural, economic și social și nu în ultimul rând o Românie care deși mai avea pași de făcut pe calea dezvoltării sale trăia într-o atmosferă de speranță și real entuziasm public.

Românii aveau atunci lideri autentici capabili cu adevărat să dea un moral bun și sănătos națiunii noastre!

După dispariția celor doi mari bărbați de stat, niciodată România nu avea să-și mai regăsească această stare de maxim prestigiu și impact internațional, dublate de o stabilitate reală din toate punctele de vedere .

Oameni precum sunt Ion I.C. Brătianu, Regele Ferdinand și Regina Maria, Iuliu Maniu, Alexandru Averescu, Nicolae Iorga, Tache Ionescu și de ce nu chiar și Petre P. Carp reprezintă figurile centrale ale unei generații marcate de idealul național și de o puternică vizualizare conceptuală a ceea ce poate, trebuie și este capabilă să devină România.

De la marele Ion I.C. Brătianu învățăm ceea ce înseamnă spiritul libertății, patriotismul curat și demnitatea națională, abnegația omului dedicat vieții publice, spiritul profund analitic, permanenta căutare a rădăcinilor și esențelor și nu în ultimul rând simțul măsurii!

Daniel Gheorghe
Deputat PNL